

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.
 A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó
 brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:
 Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként — 5 óra között található. Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyönösy István főszerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓ-HIVATAL

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR
 helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
 Egész évre 7 frt, fél évre 3 frt 50 kr., negyed évre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
 4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.
 Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:
 Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapestben**, Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus, Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, **Bécsben**: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; **Berlinben**: Rudolf Mosses **Frankfurtban**: Daube G. L. és társa hirdetés irodájában.

A reformok kora.

Nem üres phrasis, hanem szó szerint veendő tény, hogy Magyarország 1867-ben újjászületett; az alkotmányos szabadság helyreálltával új vér kezdett keringeni az állam szervezetében, s az újjáalakult állam nem született késznek, nem tökéletes lényképen kezdte új életét, mint a Zeus fejéből fegyveres diszben kiszökő Pallas Athéné, hanem mint kised, melynek az első életévek minden nehézségével meg kellett küzdenie.

Az újjáébredés első öröm-mámorát csakhamar komoly gondok váltották fel. Ekkora átalakulás nem mulhatott el nagy rázkodtatások nélkül. Az első keserű pohár, az első terhes gond az államháztartásból származott. A kiadások évről-évre fokozódó mértékben multák felül bevételeinket, s eljött a nap, a melyen az ifjú állam nem tudott minisztert találni, ki elég bátor lett volna, hogy pénzügyeinknek vezetését elvállalja. Ezen helyzet a kormányt és a kormányt alkotó többséget alapjában megingatta, miniszter bukott miniszter után, s az állam tekintélye, az annak jövőjében vetett bizalom, ijesztő módon alábbszállottak.

Ez állapotoknak vetett véget az 1875-iki pártfusió s annak vezére Tisza Kálmán.

Tisza Kálmán sok érdemet szerzett hazája körül, legnagyobb érdeme azonban kétségtelenül az, hogy consolidálta viszonyainkat, hogy oly kormányt teremtett, mely 15 éven át vezethette Magyarország ügyeit. Az 1867-ben megkezdett rohamos reform-munkálatoknak persze ezzel vége szakadt.

Hisz az első évek igen sok alkotása a gyakorlatban nem felelt meg a várakozásoknak; kitűnt, hogy hazánk s kormányférfiai egynek hiájával vannak, mi pedig az államrendezés nehéz munkájában nélkülözhetlen, hogy hiájával vannak a csupán gyakorlat által megszerezhető tapasztalatnak, melyet sem elméleti ismeret, sem honfui lelke-

sedés pótolni nem képesek. Az új állam szervezésének munkája lassabb tempót vett fel, mit a fentebbiek mellett az aggodalmasan növekvő deficit is szükségessé tett.

A kormány minden actiójának az szabta meg az irányt és mértéket, miként lehessen helyreállítani az egyensúlyt az állam háztartásában. Ennek elérhetésére két eszköz szolgálhatott: az egyik a kiadások apasztása, a másik a bevételek szaporítása, új jövedelemforrások feltárása.

Egyik út sem lehetett népszerű, mert hisz takarékoskodni mindig csak a haladás rovására lehetett, s pénzt ismét csak adófölemelés által lehetett nagyobb bőséggel szerezni, pedig adót a magyar ember soha nem fizetett szívesen, sőt az absolutismus hosszú fájdalmas korszakában az adófizetés egyenesen hazafiatal ténynyé vált, s nehezen találta bele magát az adófizető abba, hogy most hazafias erény s kötelesség az, mit szeretett azelőtt a hazafiság ellen elkövetett bűnnek tekinteni.

Ha már népszerűtlenné tette a Tisza-kormányt takarékosági törekvése, még inkább tette azzá ismételt adófölemelése.

Ehhez járult még az az óriási akadály, melyet a fegyverkezés egyre fokozódó szüksége, az európai helyzet válságos alakulása gördített az államháztartás rendezése, a nagyobb mérvű állami takarékoság elé.

Végre hosszú tizenöt év után el volt érve a cél. Magyarország először jutott azon helyzetbe, hogy évi szükségleteit saját jövedelméből fedezhette, s ezzel megjött az idő, mikor a kormánynak szabad volt arra gondolnia, hogy a gyermekbetegségeit kihevert államot, a kor igényeinek megfelelőleg reorganisálja, ha ez új-jászervezés tetemes költséggel jár is.

Tisza Kálmán szervezte még a kormányt, mely hivatva van a reformokat létesíteni; törvényhozásunk, közéletünk legjobbjait nyerte meg

miniszterekül: hogy a teljes diadal babérkoszoruját az utókor az ő homlokára tűzze, hogy a reformok korának emléke is az ő nevéhez fűződjék, arról lemondott. — A herkulési munkában, melyet hazájáért végzett, ő maga, bár csak a nemzet egy töredékénél is, alaposan népszerűtlenné lett, s attól tartva, hogy ez a reform-munkálatokat megnehezíthetné, de tudva azt is, hogy oldala mellett oly erők nőttek fel, kik az általa kezdeményezett nagy munkát saját közvetlen vezetése nélkül is, az ő általa kezdeményezett szellemben tudják és fogják keresztülvinni, félre állott, s magánál ifjabbakra bízta e nagy mű keresztülvitelét.

Hogy e föltevése mennyire jogosult volt, annak igazolására szolgál a jelen.

Pénzügyi, kereskedelmi, belügyi, igazságügyi és közoktatási miniszterünk új irányeszméket tűztek ki; az egész nemzetet foglalkoztatja a hon jövőjének újjáalakítása, közéletünk, közintézményeink különböző köreibben. — Mindenki érzi, hogy nagy átalakulások küszöbén állunk, hogy sok abból, a mi volt s a mi van, az enyészetnek van szánva, s rövid időn teljesen új helyzettel állunk szemben.

Sok kiviteli részlet ma még homályos, s bizonyára nincs is még véglegesen megállapítva, egyet azonban meglehetősen határozottsággal láthatunk már: az eszméket, melyeknek megvalósítását állam-kormányzatunk különböző ágazatainak vezetői maguk elé kitűzték, s adandó alkalommal megkísértjük reform-minisztereink irányeszméit, s azok megvalósításának lehető módzatait megvilágítani.

Államunk hajóját évtizedekig jóformán fékezni kellett haladásában, szervezete nem volt elég erős, hogy kormányosa egész erővel neki-ereszthette volna a tenger áradatának, a láthatáron fel-feltűnedező vész-fellegek daczára.

Ma felvontunk néhány vitorlát, a hajó népe örvendve üdvözlí az ennek folytán gyorsabb

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Egy számküüzött.

Gr. Tolstoj Leó után.

Wladimir városában élt Akszjonow, fiatal kereskedő, mint két boltnak s egy háznak birtokosa.

A barnafürtű Akszjonow pompás színben volt, mindig vig s első volt a mulatók között.

Egyszer nyár idején Nisnij-Nowgorodba ment a vásárra. Midőn elbucszott családjától, felesége mondá:

„Iván Dimitrievits, ne menj el ma, gonoszul láttalak álomban”.

„Mindig félsz, hogy még leiszom magamat a vásáron”.

Az asszony viszonzá:

„Magam sem tudom, mitől félek, de gonosz álom volt — azt álmodtam, hogy a városból jössz, a mint leveszed süvegedet, azt látom, hogy fejed tiszta ősz”.

Akszjonow nevetett.

„Az nyereséget jelent. Meglásd, üzletem mennyire gyarapszik s milyen drága vásárfiát hozok”.

És elbucszott családjától s elindult. Fele utján egy ismerős kereskedővel találkozott, a kivel együtt fogadtak éji szállást. Együtt theáztak s aztán két egymás melletti szobában nyugodtak le. Akszjonow nem szeretett sokáig aludni, éj közepén fölébredt s hogy a hűvösben utazzék, fölkelte kocsisát s mondta neki, hogy fogjon be. Aztán a szomszédos kamrába ment, számolt a kocsmárossal s tovább indult.

Midőn vagy negyven verstnyire haladt, megállt, hogy abrakoltasson, kipihent a kocsmában s déltájban kiment a pitvarba, felállította theafőzőjét, elővette gitárját s kezdett rajta játszani.

Nagy csilingelve érkezik egy hármass fogat, melyből két katonától kísérve kiszáll egy tisztviselő, közeledik Akszjonowhoz s kérdi: kicsoda és honnan? Akszjonow szépen meg is felel neki s aztán kéri, hogy ne vesse meg a theáját. De a tisztviselő nem szűnik meg kérdezni: mult éjjel hol halt? egyedül volt-e vagy egy kereskedővel? látta-e reggel azt a kereskedőt? miért hajtott el oly korán? Akszjonow elcsodálkozik, hogy miért kérdez annyit s hozzáteszi:

„Ugyan mit vallat engem annyit? Hisz nem vagyok én tolvaj, sem rabló. Saját ügyeimben járok. Minek felelek az ön kérdéseire?”

Akkor a hivatalnok előszólítá a katonákat és mondá:

„Én törvényszéki bíró vagyok s azért kérdezem ki, mert azt a kereskedőt, kivel az éjjel egy helyt haltál, meggyilkolták. Mutasd elő a holmidat. Mottozzatok ki”.

Bementek a házba, elővették kofferjét és uti zsákját s elkezdtek motozni. Egyszerre kihuzott a bíró egy kést a zsákjából és felkiáltott:

„Kinek a kése ez?”

Akszjonow oda néz; meglátja, hogy egy véres kést huztak ki a zsákból és megjed.

„Mitől véres ez a kés?”

Akszjonow felelni akart, de a remegéstől nem tudott szólni.

„Én... én nem tudom... én... azt a kést nem... nem az enyém...”

Mire a bíró válaszolt:

„A kereskedőt reggel halva találták az ágyában. Rajtad kívül senki sem volt a kocsmában, a ki tehetne volna; azonkívül a ház belülről volt bezárva. A véres kést a te zsákodban találtuk s a képed is elárul. Valld meg, hogyan ölted meg s mennyi pénzt raboltál el tőle?”

Akszjonow esküdözött, hogy nem ő a tettes; hogy a kereskedőt, a mióta együtt megtheáztak, nem látta többet; hogy csak a saját nyolcezer rubelje van nála s hogy a kés nem az övé. A fuldoklástól elakadt a hangja, elhalaványult s úgy remegett, mint valami bűnös.

A bíró megparancsolta a katonáknak, hogy kötozzék meg. Midőn összekötött lábbal a kocsiába dobták, keresztet vetett magára és sirt. Podgyászt s pénzt elvették volt, most a légközelebbi város börtönébe vitték. Hogy megtudják, milyen ember, kérdezősködtek Wladimirban. A kereskedők, valamint a lakosok általában a mellett tanuskodtak, hogy Akszjonow mint fiatal ember meglehetősen vigan élt, de kétségtelenül beculetes ember. A törvényszék ugy találta, hogy megölte a rjāsani kereskedőt s elrabolta huszezer rubeljét.

Akszjonow neje bánkódott s nem tudta, mit gondoljon a dolog felől. Két gyermeke kicsiny volt, egyik még az anyja emlőjén élt. Összeszedte két gyermekét s elment velők abba a városba, hol férje fogva volt. Először nem bocsátották hozzá, de sok

haladást, mely az áhitott czél felé viszi, s e czél a haza dicsősége s nagysága és a magyar nemzet jóléte.

M. M.

Külföldi krónika.

A Londonban f. hó 5-én kölesönösen kicserélt nyilatkozatok értelmében Franciaország hozzájárul az 1862. évi nyilatkozat módosításához, mi által Franciaország elismeri a Zanzibar és Mascat fölötti angol védnökséget. Anglia ellenben tekintettel a Madagascar fölötti francia védnökségre, aláveti ottani consuljait a francia kormány exequatur-megadási jogának. Ezen kivülemiser bizonyos francia befolyási kört Afrikában és hozzájárul, hogy Algierban, Senegalban és a Nigeren a francziák birtoklási joga meghosszabbíttassék. Az egyezményt legközelebb közzéteszik. A „Liberté” szerint a francia hatalmi kör határvonala a Niger és a Csad tó vidékén 1000 kilométer.

Sofiai hivatalos jelentések szerint f. hó 5-én adta át a bolgár exarcha a macedoniai bolgár püspökök berátját. Egy másik hír szerint az ökumén patriarcha beadta lemondását.

Miután Mihály szerb metropolita egy orosz lap levelezője előtt úgy nyilatkozott, hogy a Milán király és neje válási ügyében csak azért döntött Natália exkirálynéra nézve kedvezőtlen értelemben, mivel Milán revolverrel fenyegette, „Risztics” energikus levélben felszólította, hogy ezen hazug nyilatkozatát czáfolja meg. A kormányzó állítólag kijelentette, hogy a metropolitával visszatérése után keményen fog szembeszállani.

A „Times”-nek Buenos-Ayresből jelentik: A kamara 61 szavazattal 22 ellenében elfogadta Celman elnök lemondását, mire Pellegrinit választották meg elnöknek.

Tusnádi időtöltések.

A saison most elérte tetőpontját. A még most érkező vendégek már alig kaphatnak szállást s a legborsosabb fizetésért is csak a rosszát kapják. A napokban érkezett egy ismerősöm s avval végig jártam az egész fürdőt, hogy valamire való szobát kaphasson, ha jó drágán is. Csak olyanokat lehetett kapni, melyek már egyszer le voltak foglalva s melyekért az itt szokásos saison-díjat lefizették volt; ennek dacára ugyanezen árakat kérték s kapták még egyszer. Valóban legjobb „G'schaft” Tusnádon háziurnak lenni! A lakás-viszonyok még sem fényesek s szinte minden háznak vannak jelentékeny építési s berendezési fogyatkozásai.

Tusnád most igen élénk képet nyújt. Erdélynek minden nemzetisége s társadalmi osztálya képviselve van. Legnagyobb számmal vannak magyarok; erdélyi s romániai románok szintén igen sokan; nagy contingens képeznek a zsidók is; legkisebbet pedig a szászok. Sajnos, itt is, mint a legtöbb nagyobb s közép magyar fürdőben ezen osztályok külön-külön járnak s nem igen közelednek egymáshoz. Ez idén

különösen feltűnő ezen szétszórtság, még az általánosabb mulatságoknál is, mint a melyek a vasárnapi táncestélyek. Ugy látszik, hiányzik egy erőlyes fürdőbiztoság, mely tegyen valamit a vendégek szórakozásáért és összehozza a könnyebben simuló elemeket. A fürdőorvos ugyan derekasan fáradozik ezen, de egyedül lévén, nem sokra megy. De se baj! ezért csak összejönnek kisebb-nagyobb társaságok s a dolce far niente elhiteti mindenkivel, hogy bizony jól telik az idő, a miben jó időjárásakor a gyönyörű természetnek van még legtöbb érdeme.

A tusnádi vendégekről ugyan általában nem lehetne mondani, hogy nagyon korán kelők. A reggeli ivókura nincsen annyira divatban, mint sok más fürdőben. A zene is csak 8—10-ig (régebben 9—10-ig) játszik a fürdő előtti terasszon. De azért 7—8 közt mégis látni a serényebb női vendégek nagy részét a fürdői terasszon sétálni s nagy buzgósággal még a tusnádi vizet is inni. Egy másik része pedig jár „kecskézni”. A fürdő déli oldalán, szép erdős ut vezet a főkuthoz. Itt italálni reggelenként magánosan sétáló hölgyeket vagy kisebb csoportokat. Tovább haladva, egy kerítésen belül 15—20 kecske mekeget s néhány nem épen bájos székel Hebe töltögeti a frissen fejt tejet. A mult napok egyikén ott állott a sorban egy nagyon komoly s kimért modoru romániai hölgy, leereszkedőleg oda nyujtva poharát a sorban töltögető asszonynak. De a székel asszony, nem vevén észre nagy uri méltóságát, mindig csak a többieknek töltögetett. Erre elvörösödik a komoly hölgy s egyszerre a többi vendégek meglepetésére úgy odavágja poharát a sziklához, hogy ezer darabra tört s azzal nagy gyorsassággal elhaladt az ámulók sorai előtt, ott hagyva az udvariatlan „maghiarokat.”

A délelőtti nagy részét lefoglalja a fürdőzés s a vele járó várakozás és séta. Ilyenkör a publikum színe az árnyékos terasszon látható. Ott üldögélnek pletykázva, vagy a zenét hallgatva. A zenétől, közben legyen mondva, sokkal többet lehetne várni Tusnádon, mely Erdélynek leglátogatottabb fürdőjeképe akar szerepelni. Bizony! sokkal jobb zenét hallottam már sokkal kisebb helyeken, hol nem fizetnek akkora „fürdőtaxát.”

Délben mind sietnek a várva-várt ebédhez, mert jó étvágyuk szokott lenni, s legtöbb esetben fölösleges „jó étvágyat kívánni”.

A vendéglők számosak s kielégítők; Tusnádon általában aránylag olcsón s jól lehet enni. Ebéd után esend s nyugalom uralkodik az egész fürdőben s csak elvétve lehet látni a Wandelbahn vagy erdei kioszkban néhány tarokkozó csoportot. Vagy vállalkozó turisták térnek haza, kik a gyönyörű hegyekbe fáradtak. A multkor láttam hazatérni egy 1/4 felé 3 fiatal embert nagy fáradtan, izzadtan s éhesen a „Jáhoros” tetőről. De azért estefelé jóllakva s kipihenve dicsérték a gyönyörű kilátást, a hol Erdélynek csaknem felét lehetett látni, a tordai hegyektől a Csukásig s a fogarasi havasoktól a Nagy-Hagymásig. Me-

sélték, milyen meredek lejtőn hágta fel s mily kényelmes utat találtak lefelé; — mintha ők fedezték volna föl először. — Ugy 4 óra felé kezd telni a casinó. Óh! ez a casinó! Képzeld, kedves olvasó, egy kis fehérre meszelt szobát, nagy faasztallal s pár rossz faszékkel. Fejed fölött járnak nehéz léptekkel a zsandárok, előtted végig szaladnak a Wandelbahn kongó deszkázata a karikázó gyerekek; egyik oldalról szól a cigányzene, másik oldalról pedig a zongora-étüdek, a szobában beszélgetnek négyféle nyelven. Itt olvashatsz nyugodtan „ugorka időbeli” hoszszu vezércikket, ha ugyan laphoz jutsz, mert itt az a jó szokás uralkodik (melyen ugyan a jelen körülmények közt csodálkozni nem lehet), hogy a lapok legnagyobb részét kihordják olvasni. A lapok száma csekély s az illusztrált lapok egyedüli képviselője a „Borszem Jankó”. A zongora-teremben áll egy öt lábú billard a falnak támasztva, s erre mondja a fürdő-részvénytársaság nagy büszkén: „Van tekeasztalunk is”.

Valamely óra szerint meg van délután öt óra. A cigányok a Rákóczy mellett kivonulnak az erdei sétányra s lassanként megtelik az fényes közönséggel. A hölgyek fényes toilettekben sétálnak fel s alá, vagy ülnek bírálgatva a padokon. Mindegyik mondja ugyan, hogy kár fürdőn ilyen luxust üzni, de azért, ha kéred, hogy már jöjjön ki az erdőbe, mindig azt feleli: „még nem vagyok öltözve, várjon”. — A rendes nagyvárosi ide-oda sétálást megzavarja néha az egyes kereskedők által kedvvel üzött tombolajáték, mely elég unalmas ugyan és rendesen nagy zavar között folyik le, de a nyerés vágya s a szép tárgyak oda csalják a közönséget. Vagy mutatványos előadások vannak, melyekben nincs hiány, pl. Czikmántory Antal első székel tornaművész társaival a „Három huszár”-ban előad rendkívüli mutatványt a herberférdényen vagy a nomád az oroszán fogai között. Ezen hazafias művész bejárta Európa legnagyobb városait s most itt szülővárosát boldogítja. Máskor Puskás Ferencz egy perc alatt 6000 métert szalad s hatszor teszi meg az utat a Wandelbahn tól az erdei kioszkig. De e fényes művészet, nem mindig egész reális, mert a minap már az ötödik kerülésnél rosszul lett a művész. Így követi egymást a sok szórakoztató multság.

A közönségnek ifjabb s mozgékonyabb része nagyobb sétákra használja fel a délutánt, melynek — az Apór-tetőt s Ludmillát, e két közvetlen közelben levő, szép kilátó pontot nem is említve — még sok van Tésnád közvetlen környéken, pl. a Solyomkő, a Lyukaskő s főképe az Olt mellett áthúzódó régi országut, mely egész délután árnyékos s igen kellemes kirándó hely. Itt volt a minap egy majalis-féle is, a mennyiben a zene s cukrász kivonult s a közönség csoportosan sétált. Általánosabb multság nem igen volt, de egyes csoportok igen jól töltötték az időt, cigánypecsenyét sütvé s társasjátékokat játszva. A legszebb, de már nagyobb kirándulók egyike a sokat emlegetett Szt.-Anna-tó, a

rimándkodásra mégis elvezették férjéhez. Midőn rab öltözetében, láncokban látta, rablók között, összegyűjtés sokáig nem tudott magához jönni. Azután oda ült gyermekeivel férje mellé s elkezdett neki beszélni minden házi ügye-bajáról, majd apróra kikérdezte, mi minden történt vele. Ő mindent elmondott. Az asszony kérdezte:

„Hát most mit tegyünk?”

Erre ő:

„A czárnál kell könyörögnöd. Csak nem veszhetek el ártatlanul!”

Az asszony elmondta, hogy már nyujtott be egy folyamodványt a czárhoz, de az nem jutott hozzá. Akszonow lehajtá fejét, a nélkül, hogy szólt volna. Az asszony mondá:

„Nem hiába láttalak akkor álmomban — emlékezel? — megöszülve. Most a bűtől öszültél meg. Nem kellett volna akkor elmenned”. Meg simogatta a haját s aztán folytatta: „Wánjám”) szivem, valld meg nőnek az igazat, nem tetted?”

Akszonow csak azt mondta:

„Te is?”

Eltakarta arcát két tenyerével és sirt. Aztán jött a katona s kiparancsolta az asszonyt és a gyermekeket. Akszonow végbucsut vett családjától.

Miután az asszony elment, átgondolta Akszonow, mit mondott. Mikor eszébe jutott, hogy ő is gyanuba vette s kérdezte tőle, nem ölte-e meg a kereskedőt, magában azt mondta: Istenen kívül senki

sem ismerheti az igazságot, csak neki kell könyörögnöm, csak tőle várhatok kegyelmet. Ezentul nem nyujtott be folyamodványt, feladta a reményt és csak Istenhez fohászott.

Kancsukára és kényszermunkára ítélték Akszonowot. A törvényszék ítéletét végrehajtották.

Megkancsukázták. Miután sebei begyógyultak, más kényszermunkásokkal együtt elküldték Szibériába.

Huszonhat évet töltött ott a börtönben. Haja olyan fehér volt, mint a hó, hosszú, gyér és ősz a szakállá. Vidámsága eltűnt. Előrehajolva s halkán lépkedett, keveset beszélt, nem nevetett soha, sokat imádkozott.

A börtönben megtanulta Akszonow a vargasterest. Keresményéből vett egy evangeliumot s abból olvasott, ha világos volt a börtöne. Ünnepekenként a templomban énekelt a karban — hangja még mindig szép volt. Előljárásága szerette Akszonowot alázataért, társai tisztelték, „nagy apónak” meg „isten emberé”-nek mondták. Ha valamit kérni kellett az előljáráságtól, őt küldték társai; ha viszály támadt a rabok között, őt hívták, hogy egyenlitse ki.

Családja részéről senki sem irt neki; nem tudta, neje és gyermekei életben vannak-e.

Egyszer új rabokat hoztak a börtönbe. Este a régi rabok összegyűltek az ujak körül s kezdték kikérdezni, hova, mely városból, mely faluból valók, miért kerültek oda. Akszonow ott ült faágyán s fejét lehajtva hallgatta, hogy ki mit beszél. A jövővények egyike magas, egészséges ember volt, ki-

nek szöke szakállá rövidre volt vágva. Ez elmondta mi miatt fogták el:

„Tisztán semmiért kerültem ide, testvér. Levágtam egy lovat a szánról; megfogtak s rám kiáltottak, hogy loptam. Pedig mondom, csak gyorsabban akarom haladni — különben nem is tartottam magamnál az állatot. Azonkívül barátom a fuvaros. Minden rendben van, mondok. Nem, mondják, te elcsentem. De azok nem tudják, hogy igazán mit és hol csentem. Volt olyan is, a miért régen itt lett volna a helyem. Nem tudtak rám bizonyítani semmit. Most nem hoztak ide igazság szerint. Különben, hogy igazat szóljak, voltam már Szibériában, de nem mulattam soká...”

„Hová való vagy?” kérde az egyik fogoly.

„Wladimiri kispolgár vagyok, nevem Makar, Szemjonowitsnak szólitanak”.

Akszonow fölemelte fejét és kérde:

„Hallod-e, Szemjonowits, nem hallottál Wladimirban Akszonow nevű kereskedőkről? Életben vannak még?”

„Hogy ne hallottam volna róluk! Gazdag kereskedők, noha apjok Szibériában van: úgy látszik, az is olyan szegény bűnös, mint mi. Hanem te magad, atyuskám, miéle tetted miatt vagy itt?”

„Bűneim miatt rovom le a huszonhatodik évet kényszermunkában”.

Makar Szemjonow kérde:

„Miféle bűneid miatt?”

Akszonow felelé:

„Már meg kellett érdemelnem”.

(Folytatása következik.)

*) Wánja Iván kicsinyítője.

Büdös, meg Bükszád. Különösen a Szt.-Anna tó igen kedvelt s minden szép napon található ott kirándulókat. Turistikai szempontból ugyan már történt itt egy s más, pl. az ut a tóhoz s a Solyomköre, de még sokat lehetne tenni kevés fáradsággal. Jobban jelölhető a tóhoz vezető ut a Csomád-nyakán, hol vezető nélkül könnyen eltévedünk, vagy az oly hálados, gyönyörű kilátást nyújtó Csomád tetőre, melyhez még semmi jel nem vezet s mely daczára annak, hogy könnyen elérhető a legtöbb kiránduló előtt ismeretlen. Tusnád turistikai szempontból általában nincs eléggé ismertette s jó szolgálatot tenne egy ilyen irányú kis füzet.

Az estéken elég élénk az élet. Most a főutca s a Wandelbahn előtti ut képezik a fő corsot. Itt sétál vacsora után a közönség, hallgatva a gyakori cigányzenét vagy — a mi ugyan ritkán történik — a vendégek egy-egy csoportja által rögtönzött zeneestélyeket. Ez utóbbiakat különösen akadályozza a zongoraterem rossz fekvése. Utazó művészek is gyakran rendeznek estélyeket. Eddig már három hegedűművészt hallottunk, Polgár magán színészt s a magyar Cumberlandot stb. Sőt, mint hallom, színészek is akarnak jönni, noha kár volna a szép estéken szobára kárhozatni a közönséget.

Minden vasárnap este táncestély szokott lenni, de kellő rendezés nélkül. Egyszerűen kiírják, hogy 50 kr. beléptidij mellett táncz lesz. Fiatal emberekben ugyan nincs bőség, de azért csak akadna, ha összehoznák. Az első estély elég szép volt, de már a második a magukat jobbnak s nemesebbnek hívők kimaradtak, a mi azután sértette a többi s a harmadikra ezek sem mentek el. A legfényesebb multság az Anna-bál volt, melyen körülbelül 40—50 pár járt a négyeseket, csaknem kizárólag magyarok; a többi nemzetiségük visszahúzódtak. Most még kilátásban van ezen a héten egy magyar bál, melyet meghívó mellett rendeznek az idegeneknek s mely talán ismét összehozza a közönséget.

K.

NAPI HIREK.

Haláleset. Sulyos csapás érte Józsa Mihály ág. ev. hittanítót, az „Iskola és Szülőház” szerkesztőjét. Kis fia, Józsa Dániel, f. hó 8-án rövid szenvedés után elhalálozott. Temetése f. hó 10-én d. u. 1/3 órákor lesz az ág. h. ev. magyar egyházközség temetőjében lévő hidegházból.

Budapesti vízhiány. Ujabb hírek szerint a budapesti vízhiánynak következő eset volt okozója: Hét-főn a Rókus-kórház felvételi irodájában bizonyos Pete Mihály nevű vízvezetési csapór jelentkezett, kinek fején könnyű sérülések voltak. Pete Mihály elbeszélte, hogy kedvesével öz. Nikora Florisnéval dulakodott s innen származnak sérülései. A rendőrség a vízvezetési telepre indult fölkeresni Nikoránét. Lakása ajtaját azonban zárva találták. Feltűnt azonban, hogy a küszöb előtt néhány csepp vérnyomom kívül még az ajtófélen is egy véres ujj nyomát tisztán ki lehetett venni. Innen önkénytelen gyanútól hajtva, a viztárnák felé mentek s az odavezető gyaloguton ismét vérnyomokat láttak. Fölmentek a dombra, mely alatt a viztartó van s sorba nézték a vasból készült szelelő kéményeket. A 80 kémény közül egyikbe, melynek felső nyílása nincs farostélyzattal ellátva, belenéztek. A mélységben látszott, mint uszik egy női holttest a víz felszínén. A rendőrség azonnal elrendelte, hogy a tárnából a vizet ki kell bocsátani, mert az a holttest bizonyára Nikoráné. A tárna d. u. 3 órára csakugyan kiürült s a holttest, tényleg Nikoráné, felszínre került. Ezért állott be Pesten több helyt vízhiány, e miatt kellett — mi nagyon természetes — a medencéket kitisztítani.

Házassági kaucziók a közös hadseregénél A közös hadügyminisztérium hír szerint a tisztai házassági óvadékok tárgyában új javaslaton dolgozik. Némely tekintetben megkönnyítések tervezetnek, s a házassági engedélyek gyorsabb keresztülvitele is célban van.

Nagy tűz Moóron. Óriási tűzvész dühöngött f. hó 5-én Fejérmegye egyik mezővárosában, Moóron. Rövid idő alatt mintegy 130 lakóház s melléképület pusztult el. A behordott gabona, az istállóknak, ólokban lévő házi állatok mind a tűz martalékává lettek. Nagy szélés szárazság miatt oltásról szó sem lehetett tűz. A tűz kedden d. u. tört ki s egész éjjel dühöngött. A lakosság az éjt a szabadban töltötte, mialatt a házak egymás után pusztultak el. Midőn javában égett a város egymás után robbant föl az üzletekben és raktárakban elhelyezett szesz és petroleum, a mi még fokozta a rémületet. A tűz keletkezése után egymást érték a borzalmas jelenetek. A lakosság közül több mint 50

embernek nyoma veszett, kik valószínűleg odaégték. A 8—10 ezer lakossal bíró mezővárosnak több mint 200 családja koldusbotra jutott. A tűz valószínűleg egy gazdaember vigyázatlansága következtében keletkezett.

Az 1890. évi őszi katonai lóvásárok. A hadsereg lószükségletének kiegészítése céljából a f. év őszen tartandó lóvásárok a következő helyeken és napokon tartatnak: 1. csoport. Tata szept. 19. Győr szept. 21. Galantha szept. 24. Érsekújvár szept. 25. Nagy-Salló szept. 27. Léva*) szept. 29. 2. csoport. Bicske*) szept. 21. Székesfehérvár szept. 23. Kis-Czell szept. 25. Szombathely szept. 27. Csorna*) szept. 29. Pápa okt. 1. 3. csoport. Simontornya szept. 21. Hőgyész szept. 23. Dombóvár szept. 25. Kaposvár szept. 27. B.-Szt.-Lőrincz szept. 29. Nagy-Harsány okt. 1. 4. csoport. Debreczen*) szept. 14. Nagy-Károly*) szept. 15. Kalocsa szept. 19. Czegléd szept. 21. Hatvan szept. 23. Füzes-Abony szept. 25. Miskolcz szept. 27. Forró*) szept. 29. Tornaia okt. 1. 5. csoport. Nagyvárád szept. 21. Hajdu-Nánás szept. 23. Nyiregyháza szept. 25. Kisvárdá szept. 27. S.-A.-Ujhely szept. 29., 30. 6. csoport. Baja szept. 12. Zombor*) szept. 14. Zenta szept. 16. Makó szept. 18. Nagylak szept. 19. Szentest*) szept. 21. Hódmezővásárhely szept. 24. Orosháza szept. 26. Békés-Csaba szept. 27. 7. csoport. Jász-Ápáti szept. 16. Karczag szept. 18. Mező-Tur szept. 20. Sz. Nagy-Szt.-Miklós szept. 23. Nagy-Becske szept. 25. Zsombolya szept. 27. Temesvár*) szept. 29. Arad október 1. 8. csoport. Nagy-Szeben szept. 14., 15. Maros-Vásárhely szept. 18., 19., 20. Seps-Szent-György szept. 23., 24., 25. 9. csoport. Deés szept. 21., 22. Kolozsvár szept. 24., 25., 26. Gyéres szept. 28., 29.

Kivégzés villamossággal. New-yorki távirat szerint Kemmler kivégeztetése villamossággal, mely f. hó 7-én reggel 7 óra tájban ment végbe, balul ütött ki, mivel vagy a villamos áramlat nem volt elég erős, vagy nem alkalmazták helyesen s a halál nem állott be egy pillanat alatt. A kivégzésnél 26 személy volt jelen, köztük az orvosok és electricusok. Az első és második ütés után Kemmler még élt, csak a harmadik roham ölte meg.

Közönség köréből.

Nyilvános köszönet.

Alulírottak kötelelességüknek tartják barátaiknak és ismerőseiknek az édes anyjuk tiszt. öz. Steilner Jánosné elhalálása alkalmából tanusított részvételükért ez uton is leghálásabb köszönetüket nyilvánítani.

Özv. Guth Terézia,
sz. Steilner.

Kopanitsch Ödönné
sz. Steilner Vilma.

Közigazdaság.

Körrendelet

az immunis homoktalaj szőlőtelepek mikénti megállapításának és a szőlővesszőforgalom tekintetében ily telepek részére biztosított forgalmi kedvezmények szempontjából való nyilvántartásuknak szabályozása tekintetében.

(Folytatás.)

Tekintettel arra, hogy a fentebbiekből kifolyólag az immunis homoktalaj szőlőtelepek ezután a filloxera pusztításai által már is számos vidéken tetemesen megcsökkentett szőlőink rekonstruálása szempontjából kiváló fontossággal fognak bírni, miután csakis az ilyen területekről lesz szabad a filloxera által még nem inficiált határokból akár európai, akár amerikai fajta sima szőlővesszőket szállítani: ennél fogva kívánom, hogy az ilyen telepeknek megfélelően ellenőrzött jegyzéke mielőbb és minél hitelesebb módon összeálltassék és a vesszőforgalom szempontjából követendő eljárásban való mihez tartás végett a törvényhatóságoknak, valamint az érdekelt közönségnek rendelkezésére bocsáttathassék.

Ugyanazért értesitem a törvényhatóságokat, hogy az immunis talaj szőlőtelepekről vezetendő hivatalos jegyzékek összeállítása tekintetében a következő eljárást kívánom életbe léptetni:

I. Mindazon vidékeken, a hol egyáltalán immunis futóhomok talaj területek léteznek, és a hol ennél fogva ilyen szőlőtelepek létesíthetők: a legkiterjedtebb módon közzhírré teendő az, hogy, a hol valakinek ilyen immunis homoktalaj szőlőtelepe van, vagy ilyen talajban szőlőtelepet kíván létesíteni; és e telepén a szőlővesszőforgalmat szabályozó körrendelet értelmében szabadnak nyilvánított sima vesszőforgalom kedvezményét igénybe venni óhajtja; és a kinek ennél fogva kívánsága, hogy telepe a hivatalosan im-

A *)-jelzett helyeken országos vásár.

munis homoktalajnak konstatált és ezen szempontból hivatalos ellenőrzés alatt álló telepekről vezetendő és nyilvántartandó jegyzékbe fölvetessék: az illető — ez évben legkésőbb augusztus hó végéig, jövőre pedig évenként legkésőbb június hó végeig, előterjesztendő kérvényben kérelmezze kérdéses telepének megvizsgálását.

II. Ezen vizsgálat tekintetében a következő eljárás lesz követendő:

1. Miután azon kérdés: vajjon egyáltalán fenforog-e a talaj-immunitás lehetősége, a talajpróbák laboratoriumi vizsgálata alapján is eldönthető, ennél fogva oly célból, hogy a nemleges esetben fölösleges helyszíni szemle költségei megkiméltessenek, első sorban az előzetes laboratoriumi vizsgálat lesz fogyanatosítandó.

Ezen előzetes laboratoriumi vizsgálat fogyanatosíthatása céljából az érdekelt fél:

a) kérvényt intéz a földmivelésügyi minisztériumhoz s e kérvényt közvetlenül a budapesti, vagy a magyar-óvári vegyikísérleti állomáshoz küldi be;

b) e kérvényhez egy-egy kilogrammnyi talajmustrát mellékel azon terület homokjából, melyre nézve az immunitás megállapítása óhajtatik.

2. A beküldött mintát az állomás laboratoriumában megvizsgálja, és

a) ha azt e vizsgálat alapján tényleg immunis futóhomoknak találja, akkor a kérvényt a helyszíni vizsgálat elrendelése végett a minisztériumhoz fölterjeszti;

b) ellenkező esetben, t. i., ha az állomás a beküldött talajmustrát nem találja immunis homoktalajból valónak: a laboratorium vezetője, vizsgálatának ezen negatív eredményéről a beküldőt értesíti [s a további helyszíni szemle és vizsgálat elmarad.

(Folytatása következik.)

Szállítás a cs. és kir. tengerészeti számára

Az érdekelt közlekedési tájékoztatása céljából a Polában székelő cs. és kir. tengerészeti felruházási hivatal a brassói kereskedelmi és iparkamarának a cs. és kir. tengerészet részéről 1891., 1892. és 1893. évekre szükségelt szövetekből mintadarabokat küldött meg.

Ezen mintagyűjteménye a kamara hivatali helyiségében megtekinthető.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár jónak volt mondható.

A gabonapiacson az árak következőkép alakultak: Buza 6— frt, rozs 4— frt, zab 2-70 frt, árpa 3-80 frt, kukorica 4— frt, lencse 7— frt, paszuly 3-50 frt, asszuszilva 8— frt, borsó 5— forint.

A baromfi-vásár árai a következők voltak: Csirke drb.-ként 60 kr, liba darabja 1-60 frt, réce darabonként 50 kr, pulyka darabja 2-20 frt, malacz 3 frt. Tojás 11 drb. 20 kr.

A húсарak a lefolyt héten következőkép alakultak: Sertéshus 44 kr, marhahus 40 kr, borjúhús 36—40 kr, zsir 60 kr, faggyu 23 kr, olvasztott faggyu 29 kr.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyesvonat reg. 4 óra; gyorsvonat délután 2 óra 43 perczkor; személyvonat este 10 óra 32 perczkor, b. Bukarest felé: személyvonat 5 óra 30 perczkor reggel; gyorsvonat d. u. 2 óra 33 perczkor; vegyesvonat 9 ó. 48 perczkor d. e. **Vonatérkezések** a) Budapest felől: személyvonat reggel 5 óra 20 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 23 perczkor; vegyesvonat este 10 óra 31 perczkor; b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 13 perczkor; személyvonat 10 óra 5 perczkor este; vegyesvonat 5 óra 50 perczkor délután; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különonat érkezik Predeárlól.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. augusztus hó 9-én.

Román papírpénz à 20 frank	9-17	vétel 9-20	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9-12	„ 9-16	„
Napoleon d'or (aranypénz) . . .	9-19	„ 9-23	„
Török lira	10-42	„ 10-46	„
Arany	5-40	„ 5-46	„
Orosz papírrubel	135-75	„ 136-75	„

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társszerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton)

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája

HIRDETMÉNYEK.

Sz. 3204.—1890.

Pályázati hirdetemény.

A szentágothai körorvosi állás, melyhez Szt.-Ágotha, Rozsonda, Prépostfalva, Jakabfalva, Újváros, Szászhalom, Lesses, Morgonda és Veszöd községek tartoznak — halál által üresedésbe jött; ezen állás betöltésére a pályázat azon hozzáadással hirdettetik ki, miszerint versenyezni kívánók folyamodványukat a keresztlevelel, orvostudori oklevéllel, az eddigi okmányaival, itten divó magyar, német és román nyelv jártasságát tanúsító bizonyítvánnyal felszerelve, f. évi augusztus hó 25-ig hozzám beadni sziveskedjenek.

Ezen állás 500 frt évi fizetéssel van összekötve.

Szentágotha, 1890. június 19-én.

(242) 2—2 A járási főszolgabíró
Schaser s. k.

Sz. 4724.—1890.

Hirdetemény.

Miután egy f. hó 4-én veszettség gyanúja miatt Brassóban elfogott ebnél, mely egy embert és több ebet megharapott, a boncolás alkalmával az ebűh gyanúja orvosilag megállapított, az orvosi bizottsági vélemény alapján az 1888. évi VII. t. cz.-hez kiadott végrehajtási utasítás 188. §-a értelmében az összes kutyákra nézve ezennel elrendeltetik: hogy 40 napig megkötve tartassanak, vagyis a marást lehetetlenné tevő szájkosárral látandók el és zsinóron vezetendők. Az utcán szabadon járó kutyák a gyepmester által elfogatnak és azonnal elpusztíttatnak. Azonkívül ezen hirdetemény elleni kihágások az 1879. évi XL. t. cz. 103. §-a értelmében 100 frtig terjedő pénzbírsággal büntetendők.

Továbbá az 1879. évi XL. t. cz. 102. §-ra utalva, mindenki felhívatik, olyan ebek vagy más házi állatokat illetőleg, melyeken a düh jelei vagy csakis oly jelek észrevehetőek, melyeknél fogva a dühbetegségre következtethető, ezen hivatalnál haladéktalanul különbeni büntetés mellett jelentést tenni.

Brassó, 1890. augusztus 5-én.

(244) 2—3 A városkapitányság.

Sz. 3716./1890.

Pályázati hirdetemény.

A lemondás folytán megüresedett segédségi segédjegyzői állomásra ezennel pályázatot nyitok.

Folyamodványok az 1883. évi I. t. cz. értelmében megkövetelt kellékeket és az állam hivatalos nyelvén kívül a német és román nyelvnek bírását, valamint az eddigi alkalmaztatásuk- és erkölcsi magaviseletüket is igazoló okmányokkal felszerelten folyó év augusztus hó 25-ig hivatalomnál beadandók; a később beérkezettek el nem fogadtatnak.

A javadalmazás 300 frt évi fizetés, szabad lakás, 25 frt irodai átalány, 5 frt világítás és a magán munkálatokért szabályrendelet szerint megállapított díjak. A választás napja a pályázat lejártával fog kitűzteni.

Segesvárt, 1890. július 30.

A keresdi járás főszolgabírója.

Fodor,
főszolgabíró.

(240) 3—3

Szám 1710.—1890.

Hirdetemény.

Az alább megnevezett tárgyaknak a helybeli nyilvános polgári kórház számára leendő szállítása ajánlati uton kiadandó:

- 80 darab finom lepedő
- 58 " durva "
- 33 " férfi-ing "
- 13 " női hálókabát "
- 25 " kötöző-ruha "
- 100 pár papucs (pantoffel)
- 10 darab aljbetét gummiból
- 2 " hajvágó olló "
- 25 " üveg éjjeli edény "
- 5 " vizelet-palaczk "
- 10 " ürülékedény porcellánból.

A lepecsételt és 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatok f. évi augusztus hó 19-éig a kórházi gondnokságnál benyújtandók és azon kijelentést kell tartalmazniok, hogy az ajánlattevő előtt az ajánlati feltételek teljese ismeretese s hogy azoknak magát aláveti.

Az ajánlati feltételek, valamint a szükségelt tárgyak mintái naponként a hivatalos órákban f. é. augusztus 19-éig a kórházi gondnokságnál betekintés végett rendelkezésre állanak.

(246) 1—2

A kórházi igazgatóság.

417. szvsz. 1890.

Árlejtési hirdetemény.

A sepsi-szt.-györgyi m. kir. állami mén-telep homoródi (Kóhalom mellett), sepsi-szt.-györgyi és deési osztályainak az 1890. év november hó 1-től 1891. év október hó végéig terjedő időre szükségeltet elemi cikkek biztosítása céljából Seps-Szt.-Györgyön f. év július hó 26-án kelt és kibocsátott hirdetemény-nel közzétett alhaszonbérleti feltételek alapján: kenyér, zab, szóna, alom- és ágyzalma, kemény tűzifa és petroleum szállítása iránt Seps-Szt.-Györgyön a mén-telep irodájában f. év augusztus hó 29-én d. e. 10 órakor írásbeli zárt ajánlatok tárgyalása fog tartatni.

Közelebbi feltételek a nyilvános helyeken kifüggesztett hirdeteményekből láthatók, vagy pedig a m. kir. állami mén-telep parancsnokságánál megtekinthetők, esetleg innen kikérhetők.

A Seps-Szt.-györgyi m. kir. mén-telep parancsnokságától.

1890. július hó 26-án. (235) 2—2

HIRDETÉS!

Mély tisztelettel bátorkodom a t. cz. közönségnek tudtára adni, hogy a piacon, Lensor 27. szám alatt

szabó-üzletet

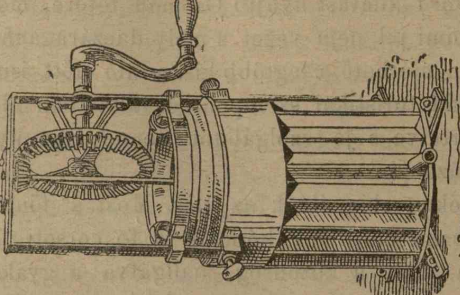
nyitottam.

A szabászat akadémiai tanulmányozása és hosszú működésem alatt e téren szerzett szakismereteim és tapasztalataim képessé tesznek, hogy a t. cz. közönség minden kíváncsainak megfelelhessenek és bármely alkalomnál a legváltozatosabbat, legjobbat szolgáltatassam, a szakmamba vágó bármely megbízást kifogástalanul, izlésesen és divatszerűleg teljesíthetek.

Midőn tehát arra kérem a t. cz. közönséget, hogy megrendeléseivel megtisztelni kegyeskedjék, biztosítom, hogy komolyan törekedni fogok azoknak pontos és leggondosabb teljesítése által meglegedését tökéletesen kiérdemelni.

(247) 1—2

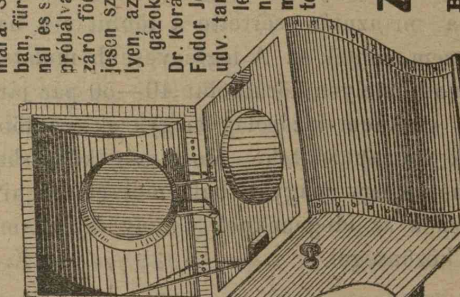
Kiváló tisztelettel
Turcu Miklós, szabó.

VATKÖPÜLŐ
(VÁSÁRHELYI SZABADALMA.)

Három perc alatt a leggyorsabb kezes melletti edzésből, teljesítő vagy teljesítő a leggyorsabb, tea-vaj készíthető. Kitaláltatva a bpesti orsz. kiállításán 1885-ben, a budapesti orsz. gazdasági egyesület, továbbá a berlini tejszűrés, nagy egyetem és az angermündi orsz. gazdasági egyesület által megvizsgálva és kitüntetve. 10—12% megtakarítás és jobb minőségű vaj. A vaj tartósabb. A visszamaradó edzés tej a háztartásban még használható. A készített megemul-gatóhoz is nagyon ki-tűnő és ezért a bu-dapesti m. kir. vegy-tani kísérleti állomás által ki lett tüntetve.

ZELLERIN MÁTYÁS
cs. és kir. udv. szállító
Budapest, nagydíófa-utca 14. szám.
Képes árjegyzékek bérmentve küldetnek.
Elarusítók kerestetnek. 1894

Légmentes-hygiénikus zárófödél
(Siemang-Gutmann szabadalma.)

Minden államban szabadalommal ellátva.

Kioszték, nyitit szűrészek, éjjeli edények, szóna-kioszték szá-mára. Szállodákban, kórházak-ban, fürdőintézetekben, vasutak-nál és számos magánosoknál ki-próbált. Minden ily légmentes zá-ro födéllel ellátott edény fel-tesen szagtalan s abból semmi-lyen, az egészségnél ártalmas ga-zok el nem távoznak.

Dr. Korányi Frigyes kir. tan., Dr. Fodor József és Dr. Wiednerhofer udv. egyetemi tanárok a legnagyobb elismeréssel nyilatkoztak az új talá-lmány egészségügyi fon-tosságáról és kiváló cél-szerűségéről.

Az egyetemi gyártási jogot bírja:

Dr. GUST,

fogorvos

rendel naponként 9—12 és 2—5 óráig (25) 15—*

Brassó, Almaszer 93. sz.

Foghuzás narcose alkalmazásával vagy a nélkül. Fogtómések cementtel, ezüsttel és aranynyal. Műfogak.

KERESTETIK

végleges alkalmaztatásra első rangu *hazai biztosító társasághoz* ügyes

életbiztosítási szerzőközeg,

ki a jobb körökkel összeköttetéssel bir. Czim e lap kiadóhivatalánál.

(245) 1—1

Tanonc

jó iskolai bizonyítványokkal ellátva, fölvétetik

(243) 2—3 László M. és L.
divatáru üzletében.

HIRDETÉSEK

felvétetnek

a kiadó-hivatalban.